

ΚΗΡΥΞΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Έτησία	Δραχ. 5
» Εξαμηνιαία	» 2.50
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Έτησία	» 7.50

ΑΓΓΕΛΙΑΙ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα καταχώρισις ἀπαράβατος προπληρώνεται

Υπεύθυνος: ΠΑΡ. ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΑΚΗΣ. — Διευθυντής: Γ. Γ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Έν ὄδῳ Τριμάρτυρος

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Πᾶσα ἀποστολὴ ἀπευθύνεται τῇ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐωρτάσθη διὰ πέμπτην φορὰν ἡ εἰς Κρήτην καθόδος τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος. Τέσσαρα οὕτω συνεπληρώθησαν ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐν τῷ πελαγῷ μεγάρῳ τῶν Δικαστηρίων ὁ ὑποναύαρχος Ποττιέ, ὡς προϊστάμενος τοῦ Συμβουλίου τῶν ναυάρχων ἐν μέσῳ λαμπρᾶς οὐρηγύρεως, κροτούτων τῶν τηλεβόλων τῶν διεθνῶν στόλων εἰς χαριετισμὸν τῆς τότε τὸ πρῶτον ὑφουμένους Κρητικῆς σημαίας, ἐνεκαθίδουε τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστῆν τῶν Δυνάμεων.

Ἡ διανυθεῖσα χρονικὴ περίοδος πλήρους τετραετίας εἶνε διάστημα χρόνου οὐχὶ λίαν βραχὺ διὰ λαὸν ἐξελλόντα ἀπὸ μακρῶν δουλείας κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπιτολῆς αὐτοῦ τοῦ εἰκοστού αἰῶνος, ἐπικαιρὸν δὲ εἶνε, ὅπως ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπετείας ταύτης ἀνασκηθῶμεν τὴν διανυθεῖσαν ὁδόν.

Ἡ ἐπιτευχθεῖσα χειραφέτησις ἀπὸ τοῦ δουλικοῦ ζυγοῦ, ἡ ὀλοσχέρης ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς νήσου τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ διορισμὸς ἑλλήνων βασιλόπαιδος, ὡς ἐντολοδόχου τῶν Δυνάμεων, πρὸς διοίκησιν τῆς νήσου, πάντα ταῦτα τὰ μόλις ὑπὸ ὀλίγων ἐλπίζομενα γεγονότα ἦγαγον, ὡς ὀρθῶς παρετήρει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἡμερησίου Χρονογράφου, εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν, ὅτι ἡ χειραφέτησις τῆς νήσου ἐσημεῖο τὴν ἐναρξίν μεγάλης ἐθνικῆς προόδου, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς.

Ἡ ψυχολογικὴ ἰδίως κατάστασις τοῦ ἔθνους μετὰ τὸν ἀτυχή πόλεμον καὶ τὴν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἑτῶν συστηματικὴν ὑπονόμισιν τῆς ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τὴν λυσίτελειαν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν, ὑπονόμισιν, ἣν ἀπειρηγὰσθη μερὶς τις τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου καὶ ἰδιαιτάτα ἡ Τεργεστία «Νέα Ἡμέρα», διὰ τοῦ κύρους, ὅπερ ἦσκει διὰ τοῦ ἀπαραμύλλου καλὰμου τοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Βυζάντιος, ἔκαμε πολλοὺς ἀ ἀποβλέποντες πρὸς τὸ ἐν Κρήτῃ δημοιουργῆθαι ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις ταύτας κυβερνητικῶν καθεστῶς μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος, πιστεύοντας, ὅτι διὰ τῶν συντηρητικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐπεκράτησαν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πολιτεύματος, θὰ ἰδρῦετο ἐνταῦθα εὐκοσμος Ἑλληνικὴ πολιτεία, μέλλουσα νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς λυσιτελοῦς κυβερνήσεως τοῦ ἔθνους Ἑλληνικοῦ.

Οἱ νηφαλιώτερον κρίνοντες τὰ πράγματα δὲν συνεμερίζοντο βεβαίως τὰς ὑπερβολὰς ταύτας, ἀπεβλέποντες εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν διαθέσιμων πρὸς τοῦτο δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, ἐνεπείνοντο ὑπὸ τῆς εἰλικρινῶς πεποιθήσεως, ὅτι αἱ συντηρητικαὶ ἐκεῖνοι ἀρχαὶ θὰ ἀπήλλασον τὰ ἐν Κρήτῃ πράγματα ἀπὸ τὰ κακά, ὅσα ἐν Ἑλλάδι παριστάνοντο ὡς συνδεόμενα πρὸς τὸν κοινοβουλευτικὸν τύπον τοῦ πολιτεύματος, καὶ ὅτι παρὰ τὴν ὑποδεεστέραν πολιτικὴν μόρφωσιν καὶ ἐμπειρίαν τῶν δημοσίων ἡμῶν ἀνδρῶν θὰ καταρροῦτο νὰ χρησιμοποιοῦν ὁ μεταβατικὸς οὗτος σταθμὸς ὅσον ἐνεσι τελεφερωτέρον πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ τόπου ἀνάπτυξιν, ἵνα ὅταν ἐπιστῇ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὡς ἐγράψαμεν ἄλλοτε, παραδῶσμεν εἰς τὰς ἀγκυλάς τῆς φιλοπόργου μητρὸς Κρήτην εὐήμεροισαν καὶ ἀκμάζουσαν, ἔχι Κρήτην χρεωκοπημένην καὶ παράλυτον.

Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ νέου βίου ἐφαίνοντο δικαιολογούντα πράγματι τὴν ἐλπίδα ταύτην. Παρὰ τὴν ἀπὸ μῖα ἀπόψεως ἐλαττωματικὴν συγχρότησιν τῆς πρώτης κυβερνήσεως ἐκ προσώπων μὴ ἐχόντων κοινὰς πολιτικὰς βλέψεις, φανερόν εἶνε, ὅτι αἱ ἀποτελέσαντες αὐτὴν μετὰ ὀρθοσκευτικῆς εὐλοθείας προσηλωμένοι εἰς τὸν συσταγματικὸν χάρτην καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως, ἐν τισὶ δὲ σημείοις καὶ μετ' ἀξιοσημειώτου ταχύτητος ἐργασθέντες, κατώρθωσαν εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου νὰ ὀργανώσουν τὰς κυριωτέρας τῶν ὑπηρεσιῶν.

Τὸ θεμελιώδες σφάλμα τῆς πρώτης ὀργανώσεως ὑπῆρξεν ἡ ὑπερτίμησις τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, καὶ συνεπῶς ἡ πρὸς τοὺς πόρους τοῦ δημοσίου ταμείου δυσανάλογος ὀργανώσις ὑπηρεσιῶν τινῶν. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα τοῦτο, γενόμενον αἰσθητὸν ἐγκαίρως ὀπισθόητο, δὲν θὰ ἐπέφερον ἀξίαν λόγου ζημιάν, ἐὰν αἱ ἐν τῷ μεταξύ ἐμφυλλοχωρήσασαι ριζικώτεροι αἰτίαι δὲν ἐματαλουν τὴν ὀμᾶλην διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς πρώτης κυβερνήσεως.

Ὁ σάραξ τοῦ ἰδρυθέντος ἐν Κρήτῃ μεταβατικοῦ καθεστώτος ὑπῆρξεν ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος. Μὴ ἀρκούμενος οὗτος εἰς τὰ μετρίοφρονα ἔργα τῆς θέσεώς του, ἀντελήθη ἀπ' ἀρχῆς ταύτης ὡς θέσεως πολιτικῆς, τὸ ἰδιαίτερον δὲ γραφεῖον τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐφιλοδόγησε νὰ προβιβάσῃ εἰς πολιτικὸν γραφεῖον, τοῦ ὁποῦ φυσικὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκειν ἡ διεύθυνσις. Αἱ τάσεις αὗται ἔφεραν εἰς προστριβὰς, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ δημιουργία τοῦ ἐκείσοδου Βενιζέλου καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦτο ἐκ τῆς ἀρχῆς.

Τὸ ἐπεισοδιὸν ἐκεῖνο σημεῖο ἰσοδυναμοῦσιν ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς μεταβατικῆς ταύτης περιόδου. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ἀνευ ὑπερβολῆς, ὅτι πᾶσα πρόοδος ἐπερατοῦσθη ἅμα τῇ δημιουργίᾳ τοῦ ἐκείσοδου ἐκεῖνου, καὶ ὅτι ἐκτοσε ἐξετροχιάσθη ἡ κυβερνητικὴ μηχανή. Τὸ λοιποῦ πᾶσα μέριμνα πρὸς ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ τόπου ἐτέθη ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ, ὅτι δὲ κυρίως ἐπεδιώχθη ἦτο νὰ πιστευθῇ, ὅτι οἱ Κρήτες εἰμεθα τῶντοι διηρημένοι ὡς πρὸς τὸ ἔργον καὶ ὅτι ἀναγκαῖα ἀπέβαινε ἡ παρουσία ξένων φροῦδῶν τῶν ἐθνικῶν μας φρονημάτων.

Ἀλλ' ἡ ἐκτροχιάσις αὕτη ὠδήγησεν εἰς πολιτικὴν σύγχυσιν ἀδιεξίτητον. Ἡ σύνδοσις τῆς πρώτης Βουλῆς, ἥτις ἐμελλε νὰ θεσπίσῃ τὴν ὀριστικὴν ὀργανώσιν τοῦ τόπου, εὐδὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ γενναίον, ἀφοῦ τὰς ἐργασίας αὐτῆς διηθύνη κυβερνήσις, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς διέκειτο ἐχθρικῶς καὶ τῆς ὁποίας μάλιστα τινὰ τῶν μελῶν οὐδὲ πεντάδα φίλων ἠρήθουν ἐν τῇ Βουλῇ. Τὸ παραδοξότερον δὲ ὑπῆρξεν, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ διορισθέντες δέκα βουλευταὶ κατεπολέμησαν τὴν κυβερνήσιν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἰπὸ τοιούτου ἔργου τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς ἦτο φυσικὸν ν' ἀποθῇ στέρειον, ὁσάκις δὲν ἀπέθη ἀνατρεπτικόν, ὡς ἐν τῷ ζητήματι τῆς καταστροφῆς τῆς πρώτης δικαστικῆς ὀργανώσεως, ἐν τῷ ζητήματι τῆς ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τοῦ γεωργικοῦ τμήματος. Ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν σύγχυσιν ἐπηύξησε τὸ περιστατικόν, ὅτι αἱ ἀποτελούντες τὴν κυβερνήσιν, πλὴν ἐνός, ἔστρεβαν νὰ συμπράξουν εἰς ἐπικύρωσιν τῶν παρὰ τὴν γνώμην πολλῶν αὐτῶν ψηφισθέντων ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμων, μόνον δὲ ἔπε ἐπρόκειτο πρὸς ἐφαρμογῆς τῶν ψηφισθέντων καὶ κυρωθέντων ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων, καὶ τούτων ληφθέντων οὐχὶ ἐκ τῶν διευθυνόντων τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς συστηματικῆς προσπάθειας, ὅπως κατορθωθῇ νὰ γίνῃ πιστευτόν, ὅτι οἱ Κρήτες διαιρούμεθα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, ὅτι κυρίως διακρίνει τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον εἶνε ἡ συστηματικὴ ὡσαύτως παραβίασις, ἔχι μόνον τῶν λοιπῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ δὴ τῶν θεμελιωδιστάτων αὐτοῦ διατάξεων.

Καμία σχεδὸν ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὅσαι ἀσφαλίζουν τὰ ἐμφυτα δίκαια τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐμεινε ἀπαράβιαστον. Καὶ τὸ δίκαιωμα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ τῆς ἐλευθέρας κινήσεως, καὶ τὸ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ τοῦ συνέχεσθαι καὶ τὸ δίκαιωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι, πάντα παρεβιάσθησαν. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἰταμώτερον ἐποδοπατήθη τὸ δίκαιωμα τῆς ἐλευθεροτυτίας,

ἀρουμένων τῶν ὑπευθύνων τὴν παροχήν ἀδειῶν πρὸς ἐκδοσὴν ἐφημερίδων, ἐναντίον ἐπιτακτικῆς διατάξεως τοῦ συντάγματος καὶ χωρὶς καὶ οἱ κύριοι οὗτοι νὰ προβάλλωσιν ἄλλην τινὰ δικαιολογίαν τῆς ἀρνήσεως τῶν ταύτης παρὰ τὸν Sic volo sic iubeo.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς συστηματικῆς ταύτης ἀπετήσεως τῶν διατάξεων τοῦ θεμελιώδους νόμου, ἐν τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως ἀνέλαβε νὰ συνηγορήσῃ ἀποκαλύπτως ὑπὲρ τῆς καταλύσεως τοῦ Συντάγματος, διὰ σειρὰς δὲ ἄρθρων ἐπεχείρησε νὰ πείσῃ τὸν Κρητικὸν λαόν, ὅτι συμμέρον ἔχει νὰ θυσιάσῃ τὰς διὰ τὸν θυσιῶν κτηθείσας ἀτελεῖς ἐλευθερίας του καὶ νὰ ὑπαχθῇ καὶ πάλιν εἰς τὰξιν δουλικήν.

Ἐδημιουργήθη οὕτω ἐν ἀκόμῃ φλέγον ζήτημα, τὸ ζήτημα τῶν συνταγματικῶν. Ζήτημα σπρεφόμενον ἔχι πλέον, ὡς ἀλλοχῶ, εἰς τὴν ἐμνησίαν ἢ παρερμηνσίαν τοῦ πνεύματος τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' εἰς τὴν φανεράν καὶ ἀπροκαλυπτον ἀθέτησιν ῥητῶν αὐτοῦ διατάξεων καὶ τὴν δημοσία διακρυπτομένην προαίρεσιν πρὸς ὀλοσχέρη αὐτοῦ καταλύσιν.

Τὸν οὗτω δημιουργηθέντα πολιτικὸν κυκεῶνα ἤλθε νὰ ἀπαυθῆσῃ ἡ συστηματικὴ προσπάθεια τῶν αὐλικῶν καὶ κυβερνητικῶν κύκλων, ὅπως τὸν κ. Βενιζέλον παραστήσωσιν ὡς ἀντιπρόθετον κατ' αὐτοῦ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ. Μικροὶ ὅπως διεξαγάγουν διὰ τῶν ἰδίων ὀπλων καὶ τῶν ἰδίων δυνάμεων τὸν ἀγῶνα, ἐπιδιώκουν ἀνὸσῶν νὰ παραστήσουν καὶ πρὸς τὸν Ὑπάτου Ἀρμοστῆν πρὸς τὸν κρητικὸν λαόν, ὅτι ἡ ἡμῶν ἀντιδράσις καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν σωτικῶν κατ' ἐκεῖνον ἀνταγωνισμὸν.

Ἐν μέσῳ τοῦ κυκεῶνος τούτου θάλλει ἡ κατασκοπεία, καὶ μαίνεται ἡ συκοφαντία καὶ διαφθέρονται οἱ χαρακτῆρες καὶ ἐξάπτονται τὰ πολιτικὰ πάθη. Ἐὰν δὲ δὲν ἐφθιάσαμεν εἰσέτι εἰς ἐμφύλιον ῥῆξιν, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν παρ' ὅλα ταῦτα ἐπιδεικνυμένην φιλοπατρίαν τῶν ἡγετῶν τοῦ κρητικοῦ λαοῦ.

Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ εἰκὴν, ἣν παρουσιάζει ὁ τόπος ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως. Ἀλλ' εἶνε ἀράγε μᾶλλον φανερὴ ἡ εἰκὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μέλλοντος; Μήπως μετὰ τέσσαρα πλήρη ἔτη ἀπὸ τῆς ἐναρξῆς τῆς μεταβατικῆς ταύτης περιόδου ἐπλησιάσαμεν ἐγγύτερον πρὸς τὸ τέρμα αὐτῆς, πρὸς τὴν πλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν μας πόθων;

Κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς περυσινῆς τριετίας ἐπετείας ἐνθυμούνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, ὅτι ὑπῆρχον οἱ εἰλικρινῶς πιστεύοντες, ὅτι ἡ μὲν ἔνωσις ἀνεβλήθη **δε' ὀλίγους μῆνας**, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν 9 Δεκεμβρίου, καθ' ἣν συνεπληροῦτο ἡ πρώτη τριετής περίοδος τῆς ἀρμοστίας, ὁ ἀνεκονοῦτο ἐπιστήμας ἡ ἀντικατάστασις τῶν διεθνῶν στρατευμάτων δι' ἑλληνικῶν, ἡ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας ἀναβολὴ τῆς καθόδου τῶν ὁποίων ὀφείλετο ἀποκλειστικῶς, καθὼς διεδίδετο, εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔχον συμπληρωθῆ ἀκόμῃ ἐν Ἀθήναις ὅλα αἱ ἀναγκαῖαι παρασκευαὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ σώματος τῆς κατοχῆς.

Ἐκτοσε ἡ καθαρά καὶ ἀνευ ὀρων ἀνανέωσις τῆς Ἀρμοστίας ἐπεισε καὶ τοὺς μᾶλλον αἰσιοδόξους, ὅτι ὅλα τὰ ἐπὶ ἐν ὀλόκληρον ἔτος γραφέντα τότε καὶ λεχθέντα περὶ ἐπιχειρημένης ἐνώσεως ἦσαν ἀδέσποτα θρυλληματα ἀνευθύνων ὀργάνων, τοῦ τόπου, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν ἐνόμισαν ἐπιστάσαν εἰσέτι τὴν ὥραν, ὅπως ἐπιφέρωσι ριζικὴν τινὰ μεταβολὴν εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ κατάστασιν, καὶ ὅτι καὶ αὕτη ἡ θρυλληθεῖσα ἀντικατάστασις τῶν διεθνῶν στρατευμάτων δι' Ἑλληνικῶν ἦτο παντάπασιν ἀνυπόστατος.

Καὶ διότι μὲν ἀπὸ διεθνῶς ἀπόψεως τὸ κρητικὸν ζήτημα δὲν παρίσταται εἰσέτι ὄριμον πρὸς ὀριστικὴν λύσιν, καθ' ἃ ἐβεβαίωσεν πρότινος χρόνου τὸ αὐλικὸν ὄργανον, ὅτι ἔχει δηλώσει ὁ Γολουχόφσκη, κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ μεμφθῇ ἡμᾶς διότι εἶνε φανερόν, ὅτι τὰ μεγάλα διεθνή συμφέροντα, ἀπὸ τῆς συμπτώσεως ἢ ἀν-

τιθέσεως τῶν ὁποίων ρυθμίζεται ἡ πολιτικὴ τῶν Μ. Δυνάμεων διαφεύγουν πᾶσαν ἡμῶν ἐπίδρασιν.

Ἀλλὰ μήπως ἐμεριμνήσαμεν ἐπαρκῶς, ὅπως παρασκευάσωμεν ἐσωτερικῶς τὸν τόπον, ὅπως ὅπως νὰ ἦναι οὗτος εἰς κρείττονα θέσιν, ἵνα ἐπιδιώξῃ, δοθείσης εὐκαιρίας, τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ προγράμματος;

Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, ἀνακοινώσαντες εἰς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, ἀνέθηκαν συγχρόνως αὐτῷ, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐπέσεως ὀργανώσεως χωροφυλακῆς ἢ πολιτοφυλακῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως. Συμφώνως τῇ ἐντολῇ ταύτῃ ἡ Α. Β. Ὑψηλότης, ἅμα τῇ εἰς Κρήτην καθόδῳ Του, ἐμεριμνήσεν περὶ τῆς ὀργανώσεως χωροφυλακῆς. Ἀλλ' ὅτε μετὰ μικρὸν συνήλθεν ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις, μετὰ μακρὰν περὶ τοῦ πράγματος συζητήσιν ἐγένετο δεκτὸν καὶ διετυπώθη ὡς ἄρθρον βον τοῦ Συντάγματος, ὅτι ἡ ἀμυνα τῆς χώρας καὶ ἡ τήρησις τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως ἀνατίθεται εἰς σῶμα ἐγγχωρίου πολιτοφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς.

Καὶ ὅμως τέσσαρα ὅλα ἔτη μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ νέου καθεστώτος οἱ κατὰ καιροῦ ὑπεύθυνοι περὶ μὲν τῆς ὀργανώσεως τῆς πολιτοφυλακῆς οὐδὲν πρακτικῶς ἐνήργησαν, παρὰ τὰς ἐξαιρέτους δὲ ὑπηρεσίας, ἃς προσήνεγον οἱ τόσον εὐμένως χορηγηθέντες πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῶν βασιλικῶν καραβινοφόρων πρὸς ὀργανώσιν τῆς χωροφυλακῆς, ἡ ὀργανώσις αὕτη οὐτε συνεπληρώθη, οὐτε ἐγγυὸς εἶνε νὰ συμπληρωθῇ, ἀφοῦ περὶ τῆς μορφώσεως ὑπερλίαν ἀξιωματικῶν οὐδεμίαν ἀκμὴν ἐλήθη πρῶτον.

Ὅστω μετὰ τέσσαρα ὅλα ἔτη ὁ τόπος εἶνε ἀνικανὸς ὅσον καὶ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ὅπως ἐπαρκῆσῃ ἐξ ἰδίων, ἔχι πλέον εἰς τὴν ἀμυναν τῆς χώρας, μηδὲν μὲν εὐτυχῶς ἀπειλούμενης ἐξ ἐπιθέσεως, ἀλλὰ πρὸς τήρησιν αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως. Τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο, παριστῶν εἰς τὰ ὅματὰ τῶν προστατῶν μας ὡς νηπιώδη εἰσέτι τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ὀργανώσιν τοῦ τόπου, εὐδαμῶς βεβαίως συντελεῖ εἰς τὴν ἐν τῇ συνείδησει αὐτῶν ταχυτέραν ὀρίμανσιν τῆς ιδέας, ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος, ὅπως λυθῇ ὀριστικῶς τὸ κρητικὸν ζήτημα.

Αὗται εἶνε αἱ σκέψεις, ὅσαι ἐμπνέει ἡμῖν ἡ τεσάρτη ἐπέτειος τῆς καθόδου τοῦ πρίγκηπος, ἀφοῦ παρήλθον ἤδη πέντε ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτῆς καὶ συνεπῶς ἐκαθαρίσθη ἡ ἀτμοσφαῖρα ἀπὸ τῶν καπνῶν τῆς ἑορτῆς. Θὰ ἦτο τυφλός, ἂν οὐκ ἐν ὅ' ἀνεγνώριζεν, ὅτι φερόμεθα ἐπὶ κυβερνητικῆς μηχανῆς ἐκτροχιασθείσης. Διὰ δὲ τοὺς συναισθανομένους πόσον ἐπικίνδυνος εἶνε τοιαύτη πορεία ἐπιβάλλεται σύντομος ἐργασία καὶ πασῶν τῶν διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων ἐντασις, ὅπως ἐπαναχθῇ ἡ μηχανὴ αὕτη εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς τροχίαν, ἵνα προληφθῇ καταστροφή, ἥτις ἠδύνατο ν' ἀποθῇ βλεβρία διὰ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν μέλλον.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ ΑΛΗΘΕΙΩΝ

Ἐστάλη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου τὸ ἐπόμενον ἔγγραφον:

Κύριε Διευθυντά

Ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ (τῆς 6 Δεκεμβρίου 1902 ὑπ' ἀριθ. 46) ἡ ὑπ' ἡμῶν ἐφημερίς παρέθηκε σφραγὴν ἀνακριθεῖον περὶ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου καὶ τῆς ὑπηρεσίας του, παρακαλεῖσθε δὲ διὰ τοῦτο, πρὸς πλήρη ἀνασκευὴν αὐτῶν, νὰ δημοσιεύσῃτε ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ σελίδι, τὰ ἐπόμενα, συμφῶν τῷ ἄρθρ. 543 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Καὶ πρῶτον

Ἀναφέρετε, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Παπανικολαοῦδης, δανεισθεὶς 600 δρ., δὲν ἔλαβε ταῦτας ἀρνηθείσας τῆς Διευθύνσεως νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ἦδη συνταχθέν γραμματίον, ὅπερ οὕτως ἠναγκάσθη ν' ἀκυρώσῃ ὁ Παπανικολαοῦδης οὗτος ὑποβληθείς εἰς νέας δαπάνας. Ὅπως τοῦναντίον τῶν γραφομένων σας, ὁ Παπανικολαοῦδης οὗτος συνέταξεν ὄντως γραμμάτιον 600 δραχμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, τὸ λογιστήριον ἐξέδωκεν ἐντάλμα εἰσπράξεως καθ' αὐτοῦ διὰ δραχμὰς 440 περίπου, τὰς ὁποίας ὄφειλε, ὡς